

c) Elaborar un directori de zones actualment protegides o gestionades que puguin ser beneficioses per a la conservació dels cetacis i de zones marines d'una importància potencial per a la conservació dels cetacis;

d) Elaborar un directori de legislació nacional i internacional relativa als cetacis;

e) Crear un banc de dades subregional o regional, segons escaigui, per a l'emmagatzemament de la informació recopilada en virtut del que disposen els apartats a) a d) anteriors;

f) Elaborar un butlletí informatiu subregional o regional sobre les activitats de conservació dels cetacis o donar suport a una publicació ja existent que tingui la mateixa finalitat;

g) Elaborar guies d'informació, sensibilització i identificació per distribuir-les als usuaris del mar;

h) Elaborar, sobre la base dels coneixements regionals, una síntesi sobre recomanacions veterinàries per al salvament dels cetacis, i

i) Desenvolupar i aplicar programes de formació sobre tècniques de conservació, en particular, sobre tècniques d'observació, alliberament, transport i primers auxilis, i respostes davant de situacions d'emergència.

6. Respostes davant de situacions d'emergència.—Mitjançant la cooperació mútua i sempre que sigui possible i necessari, les parts han de desenvolupar i aplicar mesures d'emergència respecte dels cetacis compresos en l'àmbit d'aquest Acord quan es produeixin circumstàncies excepcionalment desfavorables o perilloses. En particular, les parts:

a) Han de preparar, en col·laboració amb els organismes competents, plans d'emergència que s'han d'aplicar en cas d'amenaça als cetacis a la zona de l'Acord, com ara esdeveniments contaminants greus, encallaments importants o epizooties;

b) Han d'avaluar les capacitats necessàries per a operacions de salvament de cetacis ferits o malalts, i

c) Han d'elaborar un codi de conducta que reguli les funcions dels centres o dels laboratoris que participin en aquestes tasques.

Quan es produeixi una situació d'emergència que exigeixi l'adopció de mesures immediates per evitar el deteriorament de l'estat de conservació d'una o diverses poblacions de cetacis, qualsevol part pot sol·licitar a la unitat de coordinació corresponent que informi les altres parts afectades per tal d'establir un mecanisme que asseguri una protecció ràpida de la població respecte de la qual s'hagi detectat una amenaça especialment greu.

Estats part	Signatura	Data dipòsit instrument
Albània	24-11-1996	
Bulgària	16- 9-1999	10-11-1999 R
Xipre	24-11-1996	
Croàcia	24-11-1996	10- 7-2000 R
Espanya	24-11-1996	2- 2-1999 R
França	24-11-1996	
Grècia	24-11-1996	
Geòrgia	24-11-1996	
Itàlia	24-11-1996	
Malta	23- 3-2001	23- 3-2001 R
Marroc	28- 3-1997	5- 7-1999 R
Mònaco	24-11-1996	30-4-1997 R
Portugal	24-11-1996	
Romania	28- 9-1998	17- 7-2000 R
Tunísia	24-11-1996	

R: Ratificació.

Aquest Conveni va entrar en vigor de manera general i per a Espanya l'1 de juny de 2001, de conformitat amb el que estableix l'article XIV.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 12 de juny de 2001.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors, Julio Núñez Montesinos.

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

12070 *PROTOCOLS de 1992, que esmenen el Conveni internacional sobre responsabilitat civil nascuda de danys deguts a la contaminació per hidrocarburs, 1969, i el Conveni internacional sobre la constitució d'un fons internacional d'indemnització de danys deguts a la contaminació per hidrocarburs, 1971 (publicats en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 225, de 20 de setembre de 1995, i número 244, d'11 d'octubre de 1997, respectivament). Declaració efectuada el dia 27 de setembre de 2000 per Espanya, França i Itàlia, feta de conformitat amb el que preveuen l'article 3.a).ii) del Protocol de 1992, que esmena el Conveni internacional sobre responsabilitat civil nascuda de danys deguts a la contaminació per hidrocarburs, 1969, i l'article 4.a).ii) del Protocol de 1992, que esmena el Conveni internacional sobre la constitució d'un fons internacional d'indemnització de danys deguts a la contaminació per hidrocarburs, 1971. («BOE» 150, de 23-6-2001).*

Declaració feta de conformitat amb el que prescriuen l'article 3.a).ii) del Protocol de 1992, que esmena el Conveni internacional sobre responsabilitat civil nascuda de danys deguts a la contaminació per hidrocarburs, 1969, i l'article 4.a).ii) del Protocol de 1992, que esmena el Conveni internacional sobre la constitució d'un fons internacional d'indemnització de danys deguts a la contaminació per hidrocarburs, 1971

Atesa la singular configuració de la conca mediterrània, caracteritzada per la proximitat de diversos estats riberencs de la Mediterrània, cada un d'aquests estats que sigui part contractant del Protocol de 1992, que esmena el Conveni internacional sobre responsabilitat civil nascuda de danys deguts a la contaminació per hidrocarburs, 1969, i del Protocol de 1992, que esmena el Conveni internacional sobre la constitució d'un fons internacional d'indemnització de danys deguts a la contaminació per hidrocarburs, 1971, té dret a reclamar una indemnització de danys ocasionats per la contaminació segons es defineixen en els convenis, amb la inclusió de la pèrdua de beneficis, el cost de les mesures raonables de restauració efectivament preses o que s'hagin de prendre, i el cost de les mesures preventives i les pèrdues o els danys que hagin ocasionat aquestes mesures. Es pot promoure qualsevol reclamació d'indemnització de danys ocasionats per la contaminació que s'hagin produït dins del límit de 200 milles marines, comptades des de les línies de base a partir de les quals es mesura l'amplada del mar territorial.

Res del que indica aquesta Declaració, feta als efectes d'aplicar el que prescriuen l'article 3.a).ii) del Protocol de 1992, que esmena el Conveni internacional sobre responsabilitat civil nascuda de danys deguts a la contaminació per hidrocarburs, 1969, i l'article 4.a).ii) del Protocol de 1992, que esmena el Conveni internacional sobre la constitució d'un fons internacional d'indemnització de danys deguts a la contaminació per hidrocarburs, 1971, no prejutja les controvèrsies presents o futures ni les opinions jurídiques de qualsevol part en aquesta Declaració en relació amb el dret del mar i la naturalesa i l'extensió de la jurisdicció dels estats riberencs i dels estats del pavelló.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 12 de juny de 2001.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

12072 REIAL DECRET 662/2001, de 22 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de retribucions del personal de les Forces Armades. («BOE» 150, de 23-6-2001 i «BOE» 152, de 26-6-2001.)

D'ençà de la promulgació del Reial decret 1494/1991, d'11 d'octubre, pel qual es va aprovar el Reglament general de retribucions del personal de les Forces Armades, hi ha hagut modificacions, tant expresses, per la promulgació d'altres reials decrets que el van modificar, com tàcites, perquè s'han suprimit conceptes i situacions que s'hi preveuen, com a conseqüència de l'entrada en vigor de disposicions d'un altre ordre, no relacionades directament amb el sistema retributiu.

Entre les primeres hi ha les produïdes pels reials decrets 2/1994, de 14 de gener, i 827/1995, de 29 de maig, que modifiquen parcialment el Reglament general de retribucions del personal de les Forces Armades, i el Reial decret 6/1995, de 13 de gener, pel qual es regula el règim de retribucions dels funcionaris destinats a l'estranger. Entre les segones cal destacar la desaparició del cos de mutilats de guerra per la pàtria, pel pas a retir o a la situació de segona reserva dels seus components i les referències al personal de tropa i marineria amb menys de dos anys de servei.

D'altra banda, el Reial decret llei 12/1995, de 28 de desembre, va modificar l'adscripció al grup de classificació dels brigades, sergents primers i sergents, i el del personal de tropa i marineria que té reconeguda la permanència a les Forces Armades fins a l'edat de retir, fet que va originar la promulgació del Reial decret 1844/1996, de 26 de juliol, que va fixar les quanties retributives derivades d'aquestes reclassificacions.

Finalment, la nova Llei 17/1999, de 18 de maig, de règim del personal de les Forces Armades, pel fet de crear noves ocupacions, suprimir la situació administrativa de disponible, variar les denominacions dels militars eventuals i, fonamentalment, pel fet de decidir i regular la plena professionalització de les Forces Armades, introdueix modificacions que han de tenir un reflex adequat en el sistema retributiu militar en general i, de forma particular, respecte a la professionalització esmentada perquè els qui aspirin a integrar-se a les Forces Armades com a militars professionals puguin obtenir compensacions econòmiques suficients.

Per tot el que s'ha expressat anteriorment, en l'exercici de l'autorització concedida al Govern en l'article 152 de la Llei 17/1999 esmentada anteriorment, per adequar el sistema retributiu dels membres de les Forces

Armades al dels funcionaris civils de l'Administració de l'Estat inclosos en l'àmbit d'aplicació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, adaptant-lo a la seva estructura jerarquitzada, les peculiaritats de la carrera militar i la singularitat de les comeses assignades, és necessari aprovar un nou Reglament de retribucions del personal de les Forces Armades que refongui les modificacions, suprimeixi les parts en desús i introdueixi les variacions aprovades per la Llei esmentada.

En virtut d'això, a iniciativa del ministre de Defensa i a proposta conjunta dels ministres d'Hisenda i d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 22 de juny de 2001,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació.*

S'aprova el Reglament de retribucions del personal de les Forces Armades, el text del qual s'insereix a continuació.

Disposició adicional primera. *Comissió Superior de Retribucions Militars.*

1. La Comissió Superior de Retribucions Militars és l'òrgan col·legiat superior al qual corresponen les comeses d'assessorament en l'elaboració i el desenvolupament de la política de retribucions del personal militar.

2. La Comissió Superior de Retribucions Militars integrada a la Subsecretaria de Defensa té la composició següent:

- a) President: el sotssecretari de Defensa.
- b) Vicepresident: el director general de Personal del Ministeri de Defensa.
- c) Vocals: deu, un designat en representació de cada un dels centres i els organismes següents: Direcció General de Personal, Direcció General de Reclutament i Ensenyament Militar, Direcció General d'Afers Econòmics, Intervenció General de la Defensa, Assessoria Jurídica General de la Defensa, Direcció General de la Funció Pública del Ministeri d'Administracions Públiques, Direcció General de Costos de Personal i Pensions Públiques del Ministeri d'Hisenda; i de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada, i de l'Exèrcit de l'Aire.
- d) Secretari: el sotsdirector general de Planificació i Costos de Recursos Humans del Ministeri de Defensa.

3. Sota la dependència immediata de la Comissió Superior de Retribucions Militars funciona una Comissió Executiva, la composició de la qual és la següent:

- a) President: el director general de Personal del Ministeri de Defensa.
- b) Vocals: els designats en representació de la Direcció General d'Afers Econòmics, Intervenció General de la Defensa i Assessoria Jurídica General de la Defensa, de la Direcció General de la Funció Pública del Ministeri d'Administracions Públiques, de la Direcció General de Costos de Personal i Pensions Públiques del Ministeri d'Hisenda; i de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire.
- c) Secretari: el sotsdirector general de Planificació i Costos de Recursos Humans del Ministeri de Defensa.

A les reunions de la Comissió Executiva poden assistir a més aquells experts que el president consideri oportú convocar en funció dels assumptes a tractar.

4. Corresponen a la Comissió Superior de Retribucions Militars les funcions següents: